

Letna plača 2 gold.
Družtveniki dobivajo list
brezplačno.

„Delaj, nabiraj, pomnožuj.“

Učitelji
in nepremožni kmetovalci
plačajo le po 1 glid.

SLOVENSKA ČEBELA.

Družbeni list za prijatelje čebelarstva
po Kranjskem, Štajarskem, Koroškem in Primorskem.

Obseg: Dostavek k članku: Bakterije. — O koristi čebelarstva sploh in posebno s premakljivim delovanjem. — Novejše čebelarsko orodje. — Razna družbena naznanila. — Vabilo k običnemu zboru.

Dostavek k članku: Bakterije.

Odlomek iz profes. dr. Ackerman-ove razprave: „Vzroki kužnih bolezin, Berlin 1873“.

Naj pred moramo bralce naše prositi, naj nikar ne zamerijo, da o gnjili zalegi tolikokrat govorimo. Ali gnjila zalega je gotovo naj večja nadloga za čebelarja, neznanani pa so vzroki te kužne bolezni — vse le bolj ugiblujemo, kakor vemo. Kadar pa bodo vzroki jasni in gotovi, tudi ne bodo dalječ pomočki tej kužljivi bolezni v okom priti. Poglejmo toraj kaj piše prof. Ackerman o bakterijah *). Govoré od raznih drugih ostrupenj nadaljuje.

I. Manj jasne pa so ostrupenja z živimi živalcami, ktere so naj manjše živečih stvari, ter stojijo tako rekoč na meji živih in neživih stvari. Zaznamnujejo se sploh z imenom šicomiceti ali plesnivne snovi, posebno pa se razločujejo in zovejo vebrióni, bakterije, spirili, bacili i. t. d. Naše vede in znanja o včinu teh telesec na človeško telo so se v novejših časih zeló pomnožile. Zadnja vojska nam je žali Bog preskerbela obilno dotične tvarine. Vsak vé, kakó bogato žetev je imela smrt v vojaških bolnišnicah. Pa ne le za legarjem in drugimi nasledki velikih ranjén so možé mrlí, kteri so vkljub vsi grozoviti na bojišču smerti odšli; ampak mnogokrot je bila rana majhna ter se je tudi srečno zacelila, ko je nanadoma vročica moža spet položila ter ga v kratkih dneh v grob spravila.

Čudno sicer, pa resnično, da v zadnji vojski je blizo tri četert umerlih po vojaških bolnišnicah na ta način umerlo. To sicer ni nič neznanega in taki primerljeji so se že mnogokrat opazovali. Tudi zdaj, kakor navadno, se je to pripisovalo gno-

*) Profesor Ackerman se ne peča s čebelarstvom, tudi ni za čebelarstvo pisal; ker pa dokazuje škodljivost bakterij in se to nekako z našim člankom (glej l. 1875 št. 1) vjema, smo posneli nekoliko iz njegove učne razprave v pojasnenje. Dotične stavke, kteri dopuščajo sklep iz enakih vzrokov na enake učine (ali nasledke), smo dali z večimi črkami staviti, da vsak ložej najde enakost ter primerjaje poskuša in opazuje.

jenji krvi; ali gnojenje se mnogokrat ni dalo dokazati. Ravno takó gotovo vemo, da gnojenje naj tudi res do krvi pride, nima vselej tako strupenih nasledkov. Opazovalne preiskave g. Hueter-ja, zlasti pa g. Klebs-a v novejših časih so popolno dokazale, da so take male živalice v resnici bile v krvi in mesu bolnega ranjenca. Iz ran se razširjajo naj berž z gnojem vred po krvi in mesu, dá — kri s svojim tokom jih sama razpošilja po celem životu. G. Klebs ima te živalce za prave plesnivne snovi, ter jih imenuje „mikrosporon septicum“. Po mnogem opazovanju in preiskovanju se je prepričal, da take plesnivne snovi telesne tkanine pokončajo, ter gnojenje napravljajo. Iz rane v kri priti, jim ni težavno; se po krvi do jeter, pluč, obisti in vranice pririniti, jim je ravno tako lahkó in tu napravljajo vnetje, od tod vročica in mnogokrat nepričakovana smert. Vse to se opira na mnoga, pravilna opazovanja, da o resnici skoraj ni dvoma. Opazovalec namreč ni bil s tem zadovoljen, da bi bil nazočnost bakterij v ranah in krvi le dokazal, ampak je dokazal tudi strupen včín teh živalic. V ta namen je precedil tekočino s plesnivnimi snovi. Precejeno brez plesnivnih snov napeljano pod kožo domačim zajčekom je napravljalo hudo vročico, ki je pa v 1—3 dui pojenjala. To večkrat ponovljeno je vedno enak izid ali nasledek imelo, gnojenje se ni nikoli opazovalo. Tekočina s plesnivnimi snovi pa napeljana pod kožo je živali vsmrtila v malo dneh. Nasledek napeljane tekočine je bil vedno enak, namreč vedna vročica in prav zelo razširano gnojenje, dokler žival ni poginila.

Verjetno smemo terditi, da se bakterije razširjajo ter pridejo v rano po zraku;*) zato so na Angleškem že poskušali, kakó bi ranjene zavarovali, ter plesnivni zračni snovi vhod zabranili. Vemo namreč že dolgo časa, da se gnjilobno vrenje tudi v taki tekočini, ktera je za to prav pripravna, nikoli ne začne, če se steklenica z vato dobro zamaši. Rahla vata je kakor nalašč zato pripravna, da se v zraku plavajoče bakterije na njo obesijo ter ne morejo v tekočino; zato ostane tudi neskalena, dokler gnjilobne snovi do nje ne morejo. Opiraje se na to skušnjo, je začel sloveč, angleški ranocelnik Lister rane z vato obvezovati. Da bi ne bilo treba obveze nikoli spremeniti; ali kaj takrat?

Da bi se pri prevezovanji rana po zračnih plesivnih snovih — bakterijah — ne ostrupila, si prizadevajo zrak očistiti ali bakterij oprostiti. Zgodí se to, če z brizgalnico (drozofor ali refrešeser, glej 7. list l. 1874) in raztoplino karbolne kisline okoli bolnika meglico napravijo, ktera bakterije pokončá. Tako karbolno-kislinino meglico napravljajo ranocelniki tudi takrat, kadar rane prvič vravnavaajo, snetjave ude odrezujejo ali odžagujejo. Nasledke novega ravnanja zdravnik Lister silno hvali in zatrduje, da v dveh letih, kar se take poskušnje godijo, so se zacelile tudi velike rane naglo in brez vsega gnojenja in da

*) Ferdinand Cohn dokazuje, da se bakterije res po zraku razširjajo. Nebrojno število bakterij v podobi malih kroglic pravi, se vzdiguje v zrak, če voda, v kateri živijo, izhlapi. Lahko se to dokaže, pravi dalje, če pol kozarca vode, v kateri bakterije živijo, pokrijemo s stekleno ploščo. Kmaló se na spodnji strani plošče iz hlapeče vode napravi rosa in potem tudi kaplje. V takih kapljah vse gomazi bakterij, in ker voda zunaj povsod bolj ali manj izhlapuje, se tudi vedno neizmerno bakterijnih jajčic v zrak vzdiguje; zračne spadline in sapa jih занesejo na vse trupla, ker postanejo začetniki gnijenja, če najdejo le sicer tudi druge potrebne pogoje za prhnenje in gnjilobo,

ta čas v Edinburški bolnišnici ni bilo nobenega primerljeja, da bi po ranjenju nastopilo ostrupenje in smrt.

Enako kakor Klebs pri ranjenih, so našli drugi opazovalci bakterije že pred v raznih boleznih n. pr. zdravnik pl. Reklinghausen pri vratnih bolečinah, v zdajnem času mnogi imenovani bolezní „difteritis“ — snetji grla; zdravnik Valdajer pri neki navadni, zelo pogubljivi bolezni otročnic. Sicer pravi, da bakterij nima za vzrok bolezni, pač pa da nevarnost pospešujejo in ozdravljenje opovirajo. Virhow je že l. 1848 zdravnike opozoroval na bakterije, ktere je pogosto najdeval pri bolnikih in mrličih za kolero. Enake primerljeje so razglasovali drugi učeni opazovalci in začelo se je misliti in trditi, da so bakterije bistvo kolere. To mnenje se pa do zdaj še ni potrdilo, vsaj dokazano ni bilo. Virhow je pred dvema letoma najdel bakterije v mrličih dveh mož, ki sta si sama z mišnico zaudala, kjer tedaj niso bile bakterije, ne kake druge plesnivne snovi, ampak bila je mišnica, tedaj strup vzrok smrti. Vse to pa kaže, kako težavno je določno odgovoriti, ali so bakterije in kakor koli imenovane naj manjše živeče živalice stvarjenja v raznih boleznih pravi vzrok in začetek bolezni, ali so le bolj ali manj bistoven, naključljiv primerljej, ki bolezen bolj ali manj pospešuje, nasproti pa ozdravljenje bolj ali manj ovira in zadržuje.

O koristi čebelarstva sploh in posebno s premakljivim delovanjem.

(Rih. Mayr, ud štajarskega društva.)

(Dalje.)

2. Razun medú in voská nam daje čebelarstvo dobíček z obilnim pomnoženjem čebel, ali panjev. Kako naglo se pomnožujejo v ugodneh časih ne le čebele, ampak tudi panji, vé vsak čebelar iz lastne skušnje. Za začetnike in take, ki niso čebelarji, naj tú priobčim mali račun. Recimo, da dva močna panja veljata spomlad 10 gld. in da dasta vsaki roj. V prav srednji letini dobijo vsi štirji panjevi toliko, da čez zimo lahko preživijo; tedaj imamo drugo spomlad štiri panje, vredne 20 gld.; toraj od svojega kapitala v enem letu stoterne obresti, ali dvojni kapital. Drugo leto recimo, da rojijo le trije panji, imamo tedaj v dveh letih iz dveh panjev sedem panjev in če je kolikanj letine, še lahko vsakemu izrojencu po 10 funtov medú vzamemo, tedaj 40 funtov po 30 kr. vrže 12 gld.; toraj nam da prvotni kapital 10 gld. v dveh letih 47 gld. Da pa prenapeto ne računimo in ker je rado več srednjih in slabih, kakor dobrih ali celó prav dobrih letin, recimo da ima čebelar konec drugega leta le polovico tega, tedaj 23 gld. 50 kr. Gotovo nam tù ne bo nobeden čebelar prenapetosti očital, in vendar da kapital 10 gld. v dveh letih namest 1 gld. obresti 13 gld. 50 kr. Vzemimo zraven še mali trud in malo delo, ki ga zraven imamo, prašamo kje se tako lahko in s tako malim trudom tolike obresti dobivajo?*)

*) V navedenem računu res ni prenapetosti. Navadno se rojev računí po 150 %, to je tri polovice plemenih panjev. N. pr. Od šestih plemenih panjev smemo pričakovati devet rojev. Se vé da je to le v srednje dobrih letinah. Razloček pa je po ugodnih in neugodnih letinah neznan velik. Včasih čebelar dobi poprek komaj od treh, petih celó desetih panjev roj, tako na pr. je bilo marsikje preteklo leto; včasih pa hoče vse znoreti, ter rojijo vsi po dvakrat, mnogo

Nimamo pa le dobička od tega, da se nam čebele hitro množijo, da nam medú in voska nanašajo, ampak tudi še na druge strani, česar nekdanj niso nič vedeli in zdaj ve še le malokteri. Ta dobiček — večí ko prvi — je oplodenja sadnega drevja in sploh sadonosnih rastlin. Z nabiranjem cvetnega praha in medu in ker se čebele v ta namen iz ene cvetlice in rastline na drugo vsedajo, prenašajo tudi cvetni prah od enega cvetu na drugega ter tako oplodnje pospešujeje. Na ta dobiček pri kmetijstvu znabiti malokdo misli, je pa eden naj večih, ki ga od čebelarstva imamo.

4. V nravnem pomenu nam je čebelarstvo v naj večí dobiček. In kako bi tudi ne? Čebelar opazuje dan na dan neutrudljivo marljivost in delavnost; ogleduje čebelno snažnost in naj lepši red. Obéduje toliko rečí pri panju: ljubezen čebele do matice, skrb za-njo, skrb za mladino in toliko drugega. Vse to ne ostane brez vtisa. Vse nekako bolj draga mu je vsaka cvetlica, vsako sadnje drevo; vsaka le po prahu lazijoča žival ga zanimiva vse drugače, kakor navadnega človeka. Pravi čebelar ne bo iskal kratkočasa po krčmah ali pri igri, zadostujejo mu ljube čebelice, pri katerih ima vedno kaj poskrbeti, vedno kaj popravljati.

Ta nraven vtis se kaže in razodeva pri vsem kmetijstvu, in to smemo višje ceniti kakor denarni dobiček. Zatorej vsakemu ki le ima prazen kotiček, bodi si že kmetovalec ali obrtnik, učenik ali uradnik, svetujemu: Začnite čebelariti, pa čebelarite umno. Dvigajte zaklad, ki je v tišučernih časicah cvetlic skrit in odkrit. Skrit je človeku; vsim njegovim bistroumnim zanjdbam se do zdaj ni posrečilo ga dvigniti, javalne se tudi ne bo; odkrit pa je pridnim čebelicam, ktere drugega ne potrebujejo od nas, kakor male postrežbe, ki nam je zraven še v nraven dobiček in kratek čas*).

(Dalje prih.)

Novejše čebelarsko orodje.

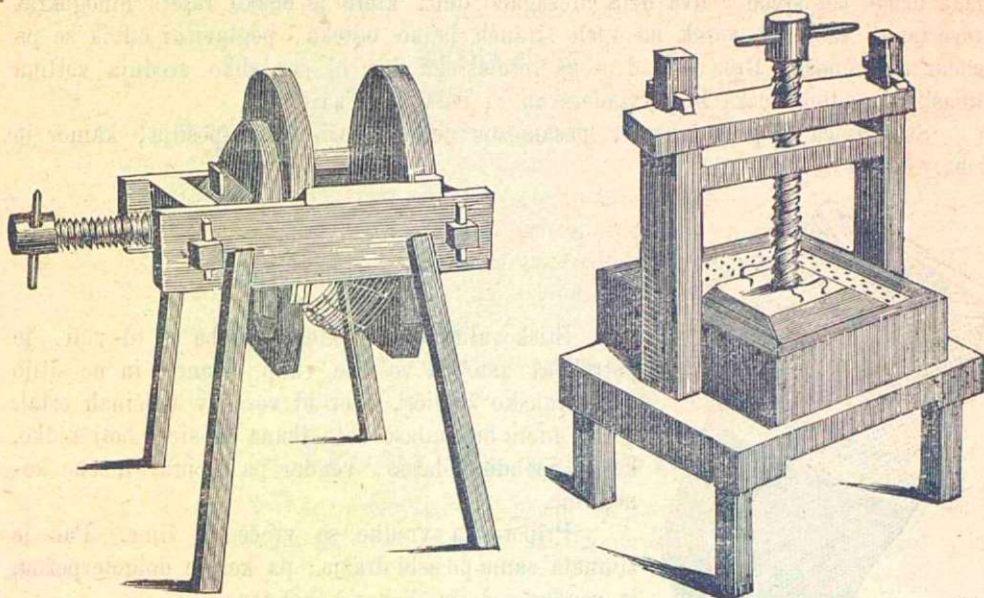
(Baron Rožičev Čeb. spod.)

Stiskavnica za méd in vosek je že dolgo znana. Dosedanja navadna stiskavnica (gl. pod. 1) je bila nekoliko okorna, ter je potrebovala troje ljudi pri delu; zato je predsednik društva po navodu g. Neidhardt-a novo sestavil (gl. pod. 2.), s katero se veliko ložej dela in je tudi za 10 % cenejša. Lahko se porabi tudi za druge potrebe, n. pr. za iztiskovanje sadja ali grojzdja.

trikrat, nekteri celó po štirikrat in prvi roji spet po enkrat celó tudi po dvakrat. Umno čebelarstvo zlasti spremakljivim delovanjem donaša ves drugačen dobiček, kakor navadno čebelarstvo z nepremakljivim satovjem. Čebelar ima v prvem smislu čebele v rokah, ter nareja umetne roje (prisilence, izkajence) po svoji volji prav z malim trudom, tudi čebele malo nadležuje; ravno tako lahko roje zabranuje, če mu ne kaže. V drugem smislu imajo pa čebele čebelarja v rokah. Pač tudi ta zna roje narejati, ali s kakim trudom? s kolikim nadleževanjem čebel? in mnogokrat je oboje — zastonj! Še težej mu je roje zabraniti in mora biti že izversten čebelar, da se tega dela sem ter tje le loti. Zato ponavljamo spet izrek Kato-nov: Ego autem censeo. Jaz pa mislim, da bi imeli vsi čebelarji čebelariti s premakljivim satovjem.

Vredn.

*) Lepo! Je pa li vse tudi res? Mar ni prazna sanjarija? Ali kakor navadna prislovica pravi: Vsak berač svojo mavho hvali. No, ljubi bralec! nočemo trditi, da med vsemi čebelarji ni nobenega divjaka. Prašamo rajši nasproti, kje ga pa ni? Povsod se kateri najde, dá prav pov-

Preden se iztiskovanje začne, je dobro notranjo posodo s kropom omiti, in sicer ne le zavolj snažnosti, ampak tudi zato, da se les malo ogreje, kar je pri vosku in medu potrebno. Za mošt se vé da treba ni družega, kakor snage. Da se mora spod posoda postaviti, v katero se voda in pozneje vosek ali méd oceja, se umé samo po sebi.

Preden se stiskovalna vreča vloži, se odvinta odvoj toliko visoko, kolikor se da in stiskalo ven vzame. Potem se vlijejo vrele voščine v vrečo (žákelj), ktera se dobro strese, da se voščine bolj vležejo ter se dene v stiskalnico in tiskalo na verh. Kolikor mogoče se potem hitro stiska, da se vosek ne pohladi ter v voščinah ne ostane,

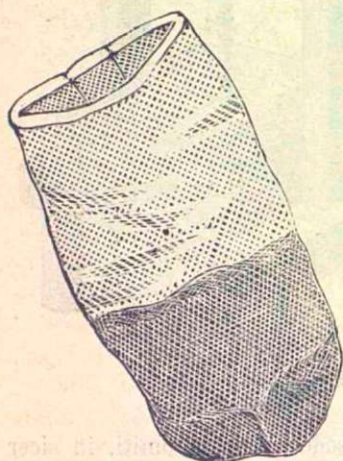
Stiskalnica ali preša je dva čevlja široka in tri in pol visoka ter vsa iz hrastovega lesá. Privijavnik (ovnič, šrauf) je močen ter meri po čez $2\frac{1}{2}$ "", visok je 18". Da ne razpoka, ima glavo z dvema železnima obročema kovano in namest lesenega železin klin, s katerim se privija.

Predal, v kterega se vreča z voščinami vložuje, je zeló štirivogelni, ter meri vsaka stran po 12". V vsih štirih stranicah je po pet žlebicev, po kterih vosek na dno odteka. Dno je proti sredi nagnjeno ter na sredi prevertano. Čez dno se po-

sod! Oporekal nam menda pa tudi ne bo nobedin, če trdimo, da nektera dela in opravila človeka blažijo, druge pa ga v surovosti potrdujejo. V številu blaživnih opravil je gotovo tudi čebelarstvo. Neka prijazna dobroserčnost, neko dvorljivi obnašanje do domačih in do družih, neka domoljubnost je lastnina pravih čebelarjev — bodi si že prirojena ali pridobljena. Poznal sem človeka kmetovalca togotnega in razposajenega, da mu ga ni bilo kmalo para. Ko odrašen mladenec in mladi mož ni mogel domá biti, ko bi mu starši ali žena hribe in doline obetali. Prigodi se neki poseben primerljaj, ki ga ne morem dalje popisovati in — napravi si čebele. Spet ne bom dalje dopovedoval, žalostne in vesele — vmes tudi smešne prigodbe začetnega njegovega čebelarstva, le izid povem: čebele so ga odvadile togote in opravila pri čebelnjaku — potepanja. Bil je preden je leto preteklo ves drugi človek. Kdaj pa je njegovo kmetijstvo bolj napredovalo, ne povem — zna biti naši bralci sami uganejo! Le ponovimo, kar smo že v zadnjič rekli: kar se s čebelarstvom prihrani, je mnogo več vredno, kakor to, kar čebele nanesejo. „Vredn.“

klada drugo čez sredo v dva dela prežagano dno, ktero je enako rešetu mnogokrat prevrtno, tako da vosek na vseh straneh lahko odteka, poglavitni odtok se pa vendar ne zamaši. Brez tega družega rešetastega dna bi se lahko srednja votlina zamašila in odtok voska bi bil zadržvan in tedaj delo zastoj.

Stiskalnica se prav lahko v posamezne dele razloži, ter razpošilja, kamor je treba.

Stiskovalna vreča.

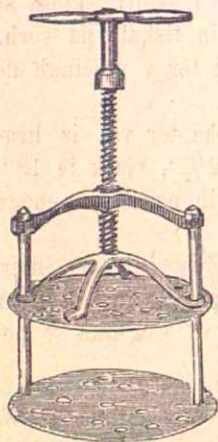
Stiskovalna vreča, ktera podoba se tú vidi, je potrebna, zato da voščine vkup ostaneje in ne silijo v postranske žlebiče, kjer bi vosek v voščinah ostal. Vreča mora biti nalašč zato tkana in sicer bolj redko, kakor navadno platno, vendar pa iz prav močne konopnine.

Priporočila vredne so vreče iz žime. Pač je žimnata sama po sebi dražja; pa ker je dolgoterpežna, je vendar cenejša, kakor konopnena.

Železna iztiskalnica za vosek

je iznajdba g. Braun-a. Je pa, kakor podoba kaže, iz dveh železnih plošč. Spodnja je trdno-nepremakljiva, zgornja pa premakljiva. Na spodnjo ploščo se položi iztiskalna vreča z voščinami, se toliko privinta, da zgornja premakljiva plošča vrečo dobro pritisne. Postavi se potem vsa iztiskalnica v posodo z vrelim kropom, ter se naglo kolikor moč iztiskuje. Kedar je že zelo stisnjeno in se premakljiva plošča ne da več naprej pognati, se malo odjenja pa kmalo spet privije. To delo: odjenjati in privijati se večkrat ponavlja, zato da vroča voda voščine spet ogreva in se vosek popolno iz tropin stlaci.

Delavec ima pač malo težavno delo, nekaj se ne more prav po svoji volji k iztiskalnici vstopiti, nekaj pa zato, ker iztiskalnica trdno ne stoji, ampak se po posodi sem ter tje premika. Dela pa Braun-ova železna iztiskalnica prav dobro, in vosek iz tropin popolno iztisne.

Razna družbena naznanila.

Našim udom

naznanjamo z žalostjo smert naslednih udov:

1. Dr. E. H. Costa, odvetnik in dež. odbornik v Ljubljani.
2. Janez Ferjan, župnik pri sv. Antonu na Primorskem, rojen v Bledu.
3. Dr. Halbritter, zdravnik v Rosbahu na Češkem.
4. Jožef Schweighardt, dekan pri sv. Andražu na Koroškem.
5. Schmidt, nadžupnik in nekdanji predsednik čeb. društva na Bavarskem.
6. A. Simonič, zdravnik na Štajarskem.
7. Gr. Arko, učitelj v Trebnem.

Naj v miru počivajo!

Darilni razpis.

Gosp. Karol Gatter, čeb. ud je prejel od nekega podpornika čebelarstva osem cekinov, da naj jih po previdnosti za darila obrne. G. Gatter razpisuje tedaj dvojno darilo:

1. **Darilo 5 cekinov** za iznajdbo panja iz slame ali lesa, za premakljivo satovje. Panj mora biti priprostega dela, da si ga vsak kmetovalec lahko sam naredi in po nizki ceni.
2. **Darilo 3 cekinov** za kako novo pa prav priročno čebelarsko orodje. Darila bodeta pripoznana meseca septembra pri čeb. zboru v Strasburgu.

Lani osorej smo radostno naznanovali, da je c. kr. minister kmetijstva naši čebelarški družbi naklonil zdatno državno podporo; letos moramo z nasprotnim čutilom naznaniti, da je društvu vsa podpora odrečena. Zakaj je odrečena vsa pomoč, nam ni prav jasno. V dotičnem odpisu pravi nj. prevzvišenost, da nima kaj več podariti, ker ni denarja. No, to je jasno. Dalje pa pravi c. kr. minister kmetijstva, da iz priporočila ali menjenja c. kr. kmetijske družbe se ni mogel prepričati o vspešnem delovanju čebelarškega društva. To ne vemo, je li to beseda, kakor več enakih, ali je resnica. Nadejamo se saj, da je slavni odbor c. kr. kmetijske družbe domače društvo za pospeševanje čebelarstva prevzviš. ministru priporočal, ker 600 udov, malo manjka da ne, v enem letu pridobiti, že nekoliko od delovanja spričuje. Razun delovanja na znanstvenem polju po 600 iztisih društvenega lista*), se je razdalo blizu 400 društvenih panjev, 15 pred popolno neznanih medmetalnic — družega čeb. orodja ne omenimo — za kar je moglo društvo doplačati mnogo stotin, ker je vse to udom dajalo za polovično ceno. Rad bi bil odbor še kaj več storil, zlasti za poduk, naj bi mu bilo mogoče. Tako n. pr. se je več učiteljev oglasilo, ki bi bili radi v šolskih počitnicah poduk v umnem čebelarstvu obiskovali, naj bi bili le kako podporo dobili; al odbor si vendar ni upal šole začeti in še podporo dajati. Saj ne mara, da v preveliki zaupnosti na vsestransko podporo si je že tako preveč upal, ter bo zamogel le sčasoma nasledke odstraniti. Naši udje iz tega lahko razvidijo, kako potrebno je bilo, letno plačo saj toliko povikšati, da zamore društvo obstati. Obstalo bo in tudi za naprej po moči delalo, če nam le udje zvesti ostanejo — kolikor bolj se bodo udje množili, toliko vspešniši bo tudi delovanje.

*) Verh tega je Štajarsko čeb. društvo v Gradcu naš list po pogodbi prejemale v 200 do 300 iztisih.

Če tudi ne radi, pa vendar moramo saj začasno vstaviti razdajo čeb. orodja za polovično ceno, dokler namreč se denarne razmere ne zboljšajo. Tisti udje, kateri so pri odboru kaj naročili, naj blagovolijo v kratkem naznaniti, ali želijo denar nazaj, ali hočejo polno ceno za orodje plačati.

Udje, kateri so malo (médmetalnico) izmetalnico z lesenim gonivnim kolesom od čeb. društva kupili, pa želijo železnega (glej „Slov. čeb.“ 12, l. 1874), ga dobijo za lastne napravne stroške po 4 gld. 25 kr. v Smereku P. Pösendorf.

Naročniki dobijo že zdavnej obljubljeni knjigo „Poduk v čebelarstvu“ s podobami („Illustrirter Bienenzuchtbetrieb“) letos spomlad. Naj naročniki ne zamerijo, da so razne okolščine in na zadnje bolehnost izdajo knjige tako dolgo zadrževale.

Vse naše ude lepo prosimo, naj blagovolijo letno plačo pred ko mogoče poslati, ker nam odlašanje mnogo sitnosti in nereda dela. Udje, kateri ne mislijo več pri društvu ostati, naj nam precej list nazaj pošljejo. Zadostuje, da prejemnik le na zavitek zapiše: Se ne sprejme, ali le tudi edina besedica: Nazaj; opravištvu Smerek. P. Pösendorf. Tako gré list brez vsih stroškov na oddajalno pošto nazaj. Vsaj lahko!

Vsim našim udom in drugim prijateljem čebelarstva naznanujemo radostno, da smo se sè c. kr. kmetijsko družbo v odborni seji 19. marca za izgledni in vzajemni panj zedinili.

Odločen je v to naš družbeni panj podaljšan na 27 palcev. Upamo, da bo vsim zahtevam zadostoval.

Naj bi bil to prvi korak k zedinenemu, vzajemnemu delu za povzdigo čebelarstva!

VABILO

k

obilnem vdeleževanju občn. zbora

**Kranjskega čebelarskega društva
v Ljubljani**

7. aprila 1875 ob 10. uri zjutraj v dvorani gostilnice pri SLONU.

Načert:

1. Poročilo o dosedanjem delovanji društvenega odbora.
2. Spremen §§. 5, 6, 7 in 10 društvenih pravil.
3. Pregled in potrjenje letnih računov za l. 1873 in 1874.
4. Govori.
5. Nasveti in predlogi*).

V Ljubljani 16. januarja 1875.

* Predloge za sklepanje prosimo 24 ur pred naznaniti kateremu koli odborniku.